

Motion till riksdagen 2017/18:3998

av **Jonas Millard och Fredrik Eriksson (båda SD)**

med anledning av prop. 2017/18:105 Ny dataskyddslag

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om rätten att bli glömd och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om handel med och spridning av personuppgifter och tillkännager detta för regeringen.

Inledning

Sverigedemokraterna saknade representation i Europaparlamentet och rådet när originalförslaget till EU:s dataskyddsförordning introducerades. Vi har därför inte haft möjlighet att lägga ändringsförslag eller reservationer. När slutkompromissen var uppe för beslut i Europaparlamentets utskott för medborgerliga fri- och rättigheter samt rättsliga och inrikes frågor röstade Sverigedemokraterna nej till förordningen.

Medan Sverigedemokraterna ställer sig positiva till en ökad reglering kring användningen av personuppgifter är vi oroade över dataskyddsförordningens komplexitet gällande framför allt små och medelstora företag. Vi ställer oss därutöver kritiska till den maktförflyttning som dataskyddsförordningen och liknande EU-förordningar med tydliga överstatliga och federala inslag innebär och anser bestämt att detta bör motarbetas.

Givet de förutsättningar som Europaparlamentets antagande av dataskyddsförordningen innebär motsätter vi oss dock inte regeringens ansatser i nu aktuell proposition. Vi önskar däremot bygga ut den enligt vad vi utvecklar nedan.

Rätten att bli glömd

Sverigedemokraterna anser att med den ökade internetanvändningen har människors integritet – frivilligt eller ofrivilligt – blivit alltmer exponerad. Sverigedemokraterna är

trots sitt EU-motstånd därför positivt överraskade över dataskyddsförordningens regler om rätten att bli bortglömd. Vi vill dock se en nationell utredning som enbart fokuserar på hur rätten att bli bortglömd kan få än större genomslagskraft. Till exempel bör en sådan utredning ta ställning till huruvida alla aktörer som befinner sig på internet bör få en ovillkorlig skyldighet att omgående och i ett sammanhang radera samtliga uppgifter de har om en fysisk person. En sådan utredning bör även överväga om ett underlåtande av detta bör kriminaliseras. Rätten att bli glömd måste vara långtgående och omfatta alla former av personuppgifter såväl som övriga data kopplade till enskilda personer. Exempel på sådana data kan vara inlägg på forum och i sociala medier. Även chattloggar och liknande bör omfattas av rätten att bli glömd. För att underlätta polisiära utredningar kan utredningen se över möjligheten att sådana data sparas krypterat även efter att någon valt att bli bortglömd, men att då endast relevanta rättsvårdande myndigheter genom domstolsbeslut kan få tillgång till informationen.

Handel med och spridning av personuppgifter

I dag är det svårt att ens gå online eller registrera sig på sociala medier utan att tvingas gå med på att operatören får rätt att överlåta ens uppgifter till tredje man. En utredning bör även få i uppgift att se över hur handeln med personuppgifter kan begränsas ytterligare. I princip bör det råda ett totalförbud mot handel med personuppgifter med mindre att varje individ ger sitt samtycke varje gång detta sker. Samtycket måste också vara tydligt och får inte gömmas i långa avtal som är alltför komplexa och omfattande för att enskilda på ett enkelt sätt ska kunna förstå innebörden av vad de går med på att acceptera.

När det gäller spridning av personuppgifter bör utgångspunkten i stället vara segmentering där servrar som lagrar dessa uppgifter ska finnas i samma land som användarna. Med dataskyddsförordningen vill EU att spridningen av uppgifter inom EU, och till viss del även tredjeländer, ska underlättas. Sverigedemokraterna är av motsatt uppfattning. I stället bör utredningen se över vilka möjligheter Sverige har att säkerställa hur personuppgifter som regel ska stanna kvar inom landets gränser i så stor utsträckning som möjligt.

Jonas Millard (SD)

Fredrik Eriksson (SD)